

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 14 de febrer de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 6 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 25. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Donem la benvinguda al Consell a esta sessió de control.

Es reprén la sessió.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 22.120, 22.119, 22.117 i 22.121)

El senyor president:

Senyories, continuem el nostre treball amb el punt 11 de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

D'acord amb el reglament, donem la paraula a la síndica del Grup Popular, la senyora Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Molt honorable president de La Generalitat.

Vicepresidenta.

Consellers.

La bienvenida a los miembros de Custodia Compartida, que hoy nos acompañan.

Comienzo con una cita: «Les Corts ja no se governen des del palau de La Generalitat. Ara n'hi ha diferència de poders. El Consell vindrà a totes les sessions de control que siga necessari.» Molt honorable president de La Generalitat, Ximo Puig, en el *Diario de Sesiones* del pasado 15 de octubre. Acuerdo del Consell por el cual se estableixen els criteris d'actuació del Consell per a millorar la transparència i l'eficàcia i les seues relacions amb Les Corts.

En un dels seus punts diu literalment: «La planificació de l'agenda dels membres del Consell i alts càrrecs es realitzarà prioritzant les seues obligacions parlamentàries.»

Bienvenido, señor presidente, después de cincuenta y cinco días de prolongada ausencia (*aplaudiments*) en estas Cortes,

que nos dejó en la última sesión de control para irse de viaje a Alemania –muy bien–, incumpliendo sus propias normas. Lo digo que..., o lo cumple o lo derogan.

Pero vamos a la cuestión. Desde el 2008 no se producía una prolongación..., una ausencia tan prolongada. Ustedes que venían a reparar, a reconstruir la Comunitat Valenciana, a dar nueva visibilidad a un proyecto que era absolutamente inviable, en una situación de caos, de pobreza absoluta, de emergencia social.

Mire usted, en un proyecto que decían que era inviable, ha sido tocar moqueta, subirse en los coches oficiales, empezar a mirar a los ojos solo a los navieros y a los grandes empresarios, colocar a todo el mundo que tenían que colocar –amigos, familiares, allegados–, y se les han acabado las ganas de rescatar a las personas.

Solo han hecho dos cosas: llorar y lamentarse por todos los rincones y, desde luego, autopromocionarse. Y eso, señor presidente, está muy bien, pero de eso no comen los valencianos.

Como decía, ya esta semana, y ya empiezan a decir los medios de comunicación, decía un periodista que una cosa es hacer magia y otra gobernar. Y ahí es donde se demuestra, donde se demuestra en el gobierno si hay madera o no la hay.

Y mire usted, señor presidente, a la vista casi de estos diez meses, ni usted ni su Consell son madera fuerte y robusta. Son juncos débiles, muy flexibles, que, como dice ya la prensa, llora mucho, se lamenta mucho y trabajan poco.

Mire, a mí que me gusta recorrer la Comunidad Valenciana desde el norte, desde Vinaroz hasta Pilar de la Horadada, porque acaba en Pilar de la Horadada –yo sé que usted solo consiguen Valencia–, y acaba en Pilar de la Horadada, el otro día estuve en la Vega Baja, veintisiete municipios, más de cuatrocientas mil personas, una de las comarcas más importantes poblacional, turística y agrícola, y les hablé del Consell, de cosas buenas que ustedes estaban haciendo. Y ¿saben qué me dijeron los empresarios? «¡Ah!, ¿pero existe Consell? Porque solo han aparecido en estos nueve meses usted –muy bien– y el *conseller* de economía. El resto de *consellers* no conocen la Vega Baja.»

Y mire ustedes, miembros del Consell, la Vega Baja es la Comunidad Valenciana, y aunque hablen castellano, son tan valencianos como la gente de la Ribera (*aplaudiments*) y exigen respeto a sus derechos y a poder cantar y estudiar también en castellano.

Pero mire usted, señor presidente, el Consell lleva más de nueve meses, ha aprobado una sola ley, que tienen línea de presupuesto, 1.325 millones de euros *ficteis*. Y sabe usted que el futuro de usted, de su gobierno y de la comunidad está en que el gobierno del Partido Popular vuelva a gobernar en España para cambiar el modelo de financiación (*protestes i aplaudiments*) para mejorar la economía.

Por eso, señor presidente, ¿qué previsiones tiene el Consell para el presente año en la creación de empleo?

Muchas gracias. (*aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Molt bon dia.

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora síndica del Grup Popular, doncs, mire si vindrien poc els altres presidents, perquè jo en un període com este sóc el que més he vingut. O siga, mire, he faltat una vegada per una raó justificada. Però, en qualsevol cas, excuses, perdó, no tornarà a passar. *(Aplaudiments)*

Mire, està molt bé, està molt bé... Senyora Bonig, està molt bé que això de ser presidenta del Grup Popular l'haja feta conèixer la Vega Baja. Bienvenida a la Vega Baja, bienvenida a la Vega Baja. *(Aplaudiments)* Bienvenida. El primer viatge oficial que vaig fer com a president va ser a la Vega Baixa. Hem estat en la Vega Baixa i estarem en totes les comarques valencianes, estem en totes les comarques valencianes, sobretot intentant resoldre els problemes dels ciutadans.

I, efectivament, *los juncos son más fuertes que algunos árboles grandes. (Aplaudiments)* Y menos corrompidos.

Respecte a la pregunta que vosté em fea, La Generalitat no té... no ha fet previsions oficials en el seu pressupost, com vostés tampoc. I el que sí que l'han fet han segut altres organismes importants, com Funcas. Funcas el que diu és que este any anem a créixer en ocupació el 2,9%, la qual cosa es traduirà en 54.500 persones més treballant. És evident que en les nostres xifres d'atur, el que faça triomfalisme és absolutament absurd, és ridícul, perquè nosaltres, efectivament, tenim un problema mot greu.

Però li vaig a dir que més enllà de les previsions estan els fets. Primer, al març la reducció interanual de l'atur a la Comunitat Valenciana va ser de 48.952 persones, un 9,59 superior a la mitjana estatal. Som la segona comunitat amb major descens absolut.

Segon. Les afiliacions a la seguretat social s'han increment al març en 12.705 persones, un 0,7% més. És el millor resultat de la sèrie històrica. Som la tercera comunitat amb més ocupació neta.

Tercer. La Comunitat Valenciana fou, el 2015, l'autonomia que més va créixer amb un 3,6%. Les exportacions van augmentar este gener un 7%, el triple que la mitjana estatal. Com veu, el govern a la valenciana no ha provocat la catàstrofe, l'apocalipsi econòmica que vosté predien. Tot va millor que anava.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Acepto sus excusas, señor presidente. Bienvenidas. Ya sé, ya se lo he dicho, usted baja a la Vega Baja, pero sus *consellers* no bajan a la Vega Baja.

Mire, presidente, cuando nosotros dejamos el Consell, y también en España, se estaban destruyendo ochenta mil puestos de trabajo y afiliados en la comunidad. Hoy hay setenta mil nuevos afiliados. Se crea empleo en treinta de las treinta y cuatro comarcas de la Comunidad Valenciana y en cuatrocientos tres de quinientos cuarenta y dos municipios de la Comunidad Valenciana. De esta herencia no le oigo hablar. De la otra mucho, pero de esta no. *(Aplaudiments)* Y lo hicimos con menos ingresos que ustedes, con una situación económica peor y con medidas durísimas, gracias a las cuales hoy estamos creciendo en España y en la comunidad.

O, ¿es que usted se cree que el crecimiento de la Comunidad Valenciana, como primera comunidad, creciendo el 3,6 del PIB es gracias a sus actuaciones y a las reformas del Gobierno de España y el gobierno de la Comunidad Valenciana? Ustedes están viviendo de nuestras rentas y de nuestra inercia. Anuncian un *pla jove*, que le han cambiado el nombre, con 200 millones de la Unión Europea, y en el cual ni siquiera lo presupuestan. Eso sí, lo que sí que saben hacer es pedir consejo, consejo como usted hizo en su reciente visita a Madrid, al presidente Zapatero, ese, ese señor que destruyó 5 millones de puestos de trabajo, *(apludiments)* que dejó un millón setecientas mil personas sin ningún tipo de prestaciones...

El senyor president:

Síndica...

La senyora Bonig Trigueros:

...que oculto el déficit del Reino de España, del 9% en lugar del 6% que dijo. Espero, señor Puig, que cuando exija responsabilidad judicial y política a los gobiernos del Partido Popular sea valiente y se las pida a Zapatero, a Salgado y al señor Joan Lerma, que lo conoce muy bien. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora síndica.

La senyora Bonig Trigueros:

Mire usted, ustedes hablan de un modelo económico que necesitamos...

El senyor president:

Finalitze la seua intervenció.

La senyora Bonig Trigueros:

...veinte o treinta años. Hablan de las actuaciones territoriales estratégicas, que desprecian en algunos lugares y luego sale su *conseller*...

El senyor president:

Senyora síndica, finalitze la seua intervenció.

La senyora Bonig Trigueros:

...que lo va a utilizar, que lo va a utilizar en Elche. Ustedes tienen paralizado 2.500... (*El president desconnecta el micròfon de la diputada*)

El senyor president:

Senyora síndica, ha finalitzat la seua intervenció. (*La senyora Bonig continua parlant amb el micròfon desconnectat. Aplaudiments*)

President del Consell.

Quan vullga.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

Mire, jo crec que el president Zapatero va fer coses encertades i desencertades. ¿La sort sap quina és? Que jo puc parlar amb decència d'un president del Govern d'Espanya anterior que pagava els impostos, que pagava els impostos, (*aplaudiments*) que paga els impostos i que a més ens va traure de la guerra d'Iraq que vostés, insolentment, ens van portar. ¡A soles per això, a soles per això, val la pena! ¡A soles per això! Sí, sí. A soles per això val la pena. I vosté toque el violí, que ja ha toca... Toque el violí, que ja ha tocat altres coses, sí. (*Veus*) Sí, sí. Altres coses ha tocat també.

Bé. Eixa és la realitat. La realitat dol, però és eixa. La realitat és que els seus expresidents no paguen impostos. Eixa és la realitat. (*Protestes i veus*) Sí, multa, multa, la multa. ¿No saben la multa d'Aznar? Multa, lo han multado. (*Veus*) Sí, sí, sí.

Mire, *vamos a ver*, si me deixen parlar, continue; i si no, tampoc no passa res. Ja sé que els importa res el que vaig a dir. Per tant, en qualsevol cas, no vaig a perdre el temps. Però respecte als altres diputats, deixe'm parlar, que no, no... Ja sé que açò de la democràcia costa, però és aixina. (*Veus*)

Mire, el Consell el que ha de fer... (*Veus*) Me pareix... No, no, si no estoy nervioso. Estoy tranquilo, estoy tranquilo, señora Ortiz, tranquilo. Pero no pasa nada.

El senyor president:

Senyories, deixen que parle el president del Consell i escoltem amb atenció, per favor. (*Veus*) Demane respecte per a tots els oradors.

El senyor president del Consell:

(*Inoible*) ...a totes hores, per favor. ¡Serà possible!

El senyor president:

Demane silenci, demane silenci.

Continue vosté, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

Mire, que avui la senyora Bonig puge ací a apuntar-se l'èxit de la política econòmica del Consell és ridícul. Jo no he vingut ací a dir-li que ha estat el govern de La Generalitat qui ha fet possible el creixement. Seria absurd, perquè això no és aixina. L'economia, senyora Bonig, funciona amb uns altres paràmetres. I el govern de La Generalitat té els seus límits, els tenia abans i els té ara.

I, per tant, és evident que sí que hi havia una cosa que era fonamental, que era generar un escenari d'estabilitat i d'honoradesa. I en estos moments, això ja funciona molt millor, perquè ara en estos moments ja n'hi han empreses que saben que ací no tenen de vindre ni pagar el 3% per a res. (*Aplaudiments*) ¡I això ja està bé, això ja està bé, ja és un avanç!

I a partir d'ahí, a partir d'ahí, s'està treballant i s'estan fent estratègies en dos mesures.

Per una banda, des de la perspectiva de la conjuntura, en programes concrets, com és l'«Avalem Joves», amb 205 milions, que afectarà huitanta mil joves.

S'està preparant per part de la conselleria també l'«Avalem Experiència», per a aturats de trenta fins a sixty-cinc anys, que afectarà cent cinquanta mil persones.

S'estan portant a terme des de l'Institut Valencià de Finances distintes línies de finançament, perquè encara n'hi ha un

problema de finançament a les nostres empreses, que afectarà l'agricultura, el turisme, l'economia social.

També se portarà a esta cambra ben prompte ja, amb mesures estructurals, l'agència valenciana d'innovació. I este divendres, demà, aprovarem en Elx el document del model estratègic econòmic de la Comunitat Valenciana, per tal de produir des de la possibilitat que té el Consell, i en aliança amb el sectors socials i econòmics, produir la reforma del model productiu.

Però per a tot açò, senyoria, efectivament, és necessari tindre el finançament just que mereix este país. I no me cansaré de dir-ho, i no és una excusa, és la realitat. I espere que demà, en esta reunió tan important que va a haver en el Consell de Política Fiscal, que li hem pogut arrancar al Govern d'Espanya, espere que vosté se situe al costat del govern valencià i no se situe al costat del senyor Montoro i del senyor Rajoy, que són els principals, els principals responsables de la situació financera que té esta comunitat, ells i vostés. Perquè quan parlen vostés de mesures que podria prendre este govern i parlen de l'herència, jo avui sols vaig a recordar una cosa: sap quants diners mos constarà la SGR? Prop de quatre-cents milions d'euros pel seu *despilfarro*. Eixa és l'eficàcia del Partit Popular. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Rubén Ibáñez, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Señor Puig, ¿cuánto vale su palabra? Se ha convertido usted en un presidente anuncio. En su investidura se comprometió a un plan de empleo que posteriormente cifró en 200 millones de euros. En el debate de presupuestos votó «no» a ese plan de empleo y hoy no se recoge en los presupuestos. En febrero se comprometió ante el sector cerámico, sector exportador y creador de empleo, para fundamentalmente en la provincia de Castellón, a mayor inversión y un plan en un mes. Usted en el proyecto de presupuestos votó «no» a una inversión de 2 millones para el sector cerámico de la provincia de Castellón.

Señor presidente, ¿cuánto tiempo más va a seguir engañando a los valencianos? Usted ya es un problema para los valencianos y más para los castellonenses. Mire, ha eliminado camas de pediatría en el hospital general, ha cerrado ambulatorios por las tardes; el mosquito tigre, señor presidente, usted lo quiere matar con folletos informativos; abandona el sector cerámico de la provincia de Castellón.

Señor Puig, deje usted de ahogar a la provincia de Castellón. ¿Se compromete usted en un mes a invertir 2 millones de euros para el sector cerámico de la provincia de Castellón, como ha hecho con otros sectores?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

No sé si la seua síndica va anar a la Vega Baja a reprendre l'alcalde de Callosa del Segura, Javier Pérez, a qui li han obert judici oral per totes eixes coses que els obren a vostés judici oral. *(Aplaudiments)* No sé si li demanarà l'acta, no sé, perquè tal com li ha anat en l'Ajuntament de València on a vostés no els queda ni un regidor, no sé si ja ha tirat la tovalla.

Però, mire, nosaltres hem presentat un pla, efectivament, l'«Avalem Joves», que a diferència del pla de vostés, que els ajuntaments no se fiaven d'ell, és una inversió de 200 milions d'euros dels quals ja se disposa la meitat dels diners de la Unió Europea, que comença ja a fiar-se d'este govern, que del seu no es fiava.

Vosté ha parlat de tot, del *mosquito*, –deixe'm a mi que parle i li conteste– ha parlat dels 200 milions i li estic contestant, però deixe'm. Del *mosquito*... Vosté no patisca. El *mosquito*, la pediatria, els centres de salut, tot això ho estem arreglant, perquè el primer que estem fent (*remors*) és recuperar els forats que vostés han deixat i també en Castelló, eixe forat que varen fer vostés en l'aeroport *peatonal*, eixe forat que mire si li haguera anat bé la ceràmica. Però vosté no patisca, la ceràmica tindrà els seus diners, la pediatria funcionarà i tot funcionarà, perquè ja no se fan forats. Perquè el primer que hem fet per a combatre el dèficit és deixar de furta, com feien vostés, per cert. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyories, deixem i escoltem la persona que estiga en l'ús de la paraula, qualsevol orador. És que si no és impossible i se perd molt de temps en l'hora de la intervenció. Demane respecte per a tots i totes.

Té la paraula la il·lustre diputada Eva Ortiz.

La senyora Ortiz Vilella:

Gracias, señor presidente.

Señor Puig, buenos días, bienvenido, cincuenta y cinco días después.

Y quiero hacer un inciso a la señora Oltra. Aún estoy esperando que nos diga si le parece ético o estético lo de los siete millones de euros de la fundación CEPS, sus colaboradores en la campaña electoral de Podemos. *(Aplaudiments)*

Dicho eso, usted que habla de actas, voy a seguir con la pregunta de empleo. Porque si empezamos echándonos trapos sucios tenemos todos por qué callar. *(Protestes)*

Señor Puig, ¿por qué usted se empeña en no apoyar la inversión privada que viene a esta comunidad y hacer que las empresas salgan despavoridas como Puerto Mediterráneo, Alcoinnova y el resto de las inversiones? Porque ya se nos conoce fuera de aquí, porque somos una comunidad problemática para la inversión privada. *(Aplaudiments)* Y le pregunto, ¿por qué usted consiente este tipo de cuestiones?

Muchas gracias.

El senyor president:

Té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

La veritat és que tenen vostés el *don* de l'oportunitat. Hui que el Tribunal Suprem per quarta volta archiva la famosa denúncia que vostés estan ahí vinga de repetir, ve vosté a dir açò. La veritat és que no ha tingut vosté el *don* de l'oportunitat. *(Aplaudiments)*

Mire, ací, ací... Clar, relaxe's... Senyora Ortiz, jo li ho conteste a vosté tot. És més, li conteste peticions de documentació que ja han fet la senyora Bonig i el senyor Ciscar, perquè es veu que entre vostés no se parlen i me demanen la documentació per reiterat. Però jo li conteste, vosté no patisca. *(Aplaudiments)*

Miren, ací no se n'està anant ningú. El que passa és que el que vostés entenen per inversions de capital estranger són els forats que han fet ací. És que els seus negocis eren Terra Mítica, els seus negocis era deixar 1.000 milions d'euros en Fira València, els seus negocis és que qualsevol que passava per ací a saquejar vostés els ficaven el solar i els ficaven les comissions i els ho ficaven tot. No s'adona que eixe model ha fracassat? No s'adona que eixe model ha fracassat?

I nosaltres volem canviar el model productiu, eixe especulador que vostés van instal·lar ací, on cadascú que tenia ganes de saquejar venia ací perquè podia saquejar, i vostés de pas s'emportaven un trosset, això ja no és aixina. Ací vénen projectes seriosos. I dintre de poc anunciarem eixos projectes empresarials seriosos. El que per a vostés eren empresaris han resultat ser pirates, estan tots en els tribunals. Ací ara vénen els empresaris seriosos, els que fan treball productius. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyor Montiel, per a què demana vosté la paraula?

El senyor Montiel Márquez:

Se ha acusado de financiación ilegal a un partido político presente en esta cámara, financiación ilegal de campaña, y por tanto tenemos derecho a defender la dignidad y el honor del grupo.

El senyor president:

El decor del grup. Té vosté un minut, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Moltes gràcies.

Señora Ortiz, ha habido tres sentencias del Tribunal Supremo, dos en 2015 y la última ayer, en las que se archivan las querellas que se han presentado por extraños querellantes. Lo digo porque vamos a tener que empezar a ejercer la acción denuncia falsa, porque no se puede seguir reiterando la financiación ilegal de un partido político que está presente en las instituciones impunemente.

Por tanto, me parece que los sindicatos y los querellantes extraños, que están alentando esta batalla mediática, van a tener que empezar a responder delante de los tribunales.

Por tanto, le rogaría a usted, que estoy seguro de que es una persona sensata, que no vuelva a invocar asuntos que ya han sido archivados por el Tribunal Supremo. Este partido no se ha financiado electoralmente a través de ninguna fundación y muchísimo menos del gobierno autoritario de Venezuela.

Gracias. *(Aplaudiments i veus)*

El senyor president:

Senyora Bonig, per a què demana vosté la paraula?

La senyora Bonig Trigueros:

(Inoible) ... al grupo exactamente de la misma forma que ha hecho el portavoz. *(Protestes)* Sí, sí. ¿Se nos ha nombrado claro, señor presidente! *(Veus)* Sí, señor presidente.

El senyor president:

Senyora Bonig, no està en l'ús de la paraula. No hi ha hagut cap al·lusió al Grup Parlamentari Popular. *(Aplaudiments)* No l'ha hi hagut. S'ha referit a uns denunciants, però no s'ha referit al Grup Parlamentari Popular. Per tant... *(Veus)* No. No.

Senyories, anem a continuar... *(Veus)* Un segon... Un segon...

Senyora Bonig, no està vosté en l'ús de la paraula. Ací dirigirem mosatros el ple.

Vosté m'ha demanat la paraula per decor al grup, 69.3, i no hi ha hagut cap al·lusió al grup parlamentari ni al partit. *(Veus)*

Senyora Bonig, li done la paraula i indique'm vosté, precise'm vosté per a què demana la paraula.

La senyora Bonig Trigueros:

Solicito la palabra porque la señora vicepresidenta ha aludido al honor de este grupo parlamentario. *(Protestes)*

El senyor president:

En quina qüestió?

La senyora Bonig Trigueros:

Ha dicho que nos lo hemos llevado, que aquí era una tierra de saqueo y hemos aprovechado nosotros, ¡nosotros!, una tierra de saqueo, nosotros para llevarnoslo...

El senyor president:

Senyora Bonig, si vosté ho interpreta així, li done un minut.

La senyora Bonig Trigueros:

Efectivamente.

Muchísimas gracias, señor presidente.

El Partido Popular, y como presidenta y síndica, no va a tolerar y desde luego no va a defender a los corruptos. Somos los primeros que quien meta la mano y así se acredite caiga todo el peso de la ley. *(Protestes)*

Pero, mire usted, al señor...

El senyor president:

Demane que s'escolte l'orador, l'oradora en este cas, amb el respecte que tots ens mereixem.

La senyora Bonig Trigueros:

Muchísimas gracias, señor presidente.

Pero exijo, pido, solicito al señor presidente, vicepresidenta

del Consell y al grupo que cuando se refieran a los corruptos den nombres y apellidos. *(Veus)* Porque somos los primeros que queremos desterrar.

Pero, como se ha dicho en esta cámara, a partir de ahora el Grupo Popular no va a permitir que se le llame organización criminal, que somos un partido de saqueo y que somos y que nos lo hemos llevado. ¡No nos lo hemos llevado! Aquí hay gente honrada y trabajadora que ha hecho que esta comunidad siga adelante, en los ayuntamientos, en las diputaciones y en el gobierno. Y quien haya hecho algo mal que caiga el peso de la ley sobre él.

Muchísimas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

No hi ha hagut al·lusió, no hi ha hagut al·lusió.

Senyories, jo he interpretat que de la intervenció per al·lusions del senyor Montiel no se referia ninguna al·lusió al grup parlamentari. I ara no s'ha fet cap al·lusió i ha matisat i ha concretat.

Senyories, anem a continuar la sessió de control. *(Remors)*

No, per al·lusions... No és rèplica. *(El vicepresident segon parla amb el micròfon desconnectat)*

Per a què demana vosté la paraula?

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Vosté ha obert un torn en què un grup defensa el decor de la cambra atacant directament unes paraules que jo he dit. I crec que en el principi d'igualtat d'armes que regix una cambra... *(protestes)* això se diu aixina, això se diu aixina...

El senyor president:

Senyora Oltra, per favor.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...els juristes a això li diem «igualtat d'armes»...

El senyor president:

Vosté s'ha sentit al·ludida?

La senyora conseller d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Home, no és que m'haja sentit, és que m'ha al·ludit directament. *(Veus)*

El senyor president:

Té vosté un minut.

Senyora Oltra, si vosté... (*Veus*) No estem en el temps de rèplica, però si vosté s'ha sentit al·ludida amb la intervenció de la síndica del Grup Popular, jo li done un minut. I demane a l'hemicicle, al plenari, silenci per a escoltar esta qüestió concreta d'esta al·lusió que s'ha considerat per part de la vicepresidenta.

Té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

No només al·ludida sinó interpel·lada, interpel·lada, perquè entre altres coses la síndica del Grup Popular el que ha dit és que digam els noms.

Ací n'hi ha un partit en Espanya que està imputat com a partit, com a estructura, del qual vostés formen part. (*Aplaudiments*) Això, vosté ho podrà portar millor o pitjor, a mi tampoc m'agrada, però és la pura realitat.

Aleshores, probablement, a l'hora de donar noms, ja no parle dels empresaris que estan dient que finançaren les seues campanyes, no parle dels consellers que tenen en presó, perquè vostés tot això ho saben. Però crec que les persones més indicades per a donar els noms són vostés, que segur que els saben millor que jo.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, açò no és un debat. (*El vicepresident segon parla amb el micròfon desconnectat*) No, no és un torn, és al·lusió.

Senyor Ferri, té vosté la paraula. (*Veus*)

Senyora Bonig, no està en l'ús de la paraula. (*Aplaudiments*)

Anem a continuar la sessió de control amb la pregunta del Grup Compromís que formula el síndic senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Pensava que mai arribaria este moment, però ha arribat. (*Rialles*)

Senyor Puig, la pregunta del meu grup d'avui versarà sobre la política cultural del Consell. I això vol dir que anem a parlar de moltes coses, anem a parlar de l'enriquiment personal dels valencians i les valencianes, no enriquiment econòmic sinó enriquiment personal, i anem a parlar d'una indústria que pot

ser molt potent i que pot generar molts llocs d'ocupació de qualitat, anem a parlar de projecció internacional del nostre país.

Hem de mostrar-nos al món com el que som, un poble creatiu i creador. Anem a parlar de comptar amb una societat més democràtica, més avançada. I això és parlar de cultura. Perquè quan parlem de cultura és parlar d'això i de molt més.

Però parlar de política cultural del nostre territori del nou Consell vol dir sobretot canvi, és parlar de contrastes entre dos formes molt diferents de fer. On abans hi havia *dedazos* i amiguisme, ara hi ha concursos de mèrits, un codi de bones pràctiques; on abans hi havien ocurrències, ara hi ha una estratègia en el pla «Fes cultura». On abans n'hi havia saqueig o persones com la senyora Ciscar, ara n'hi ha professionals, n'hi ha diàleg amb el sector, n'hi ha dignitat.

El pla estratègic cultural «Fes cultura» és la pedra angular d'este nou model de cultura del Consell. Un pla amb més de cinc-cents milions d'euros que van destinats per a fer moltes coses, moltes iniciatives, molts objectius ambiciosos. Cinc-cents milions d'euros que no van destinats a fer continent sense contingut. Cinc-cents milions d'euros que no van a sobre costos en grans construccions que després es cauen a trossos, sinó que són cinc-cents euros que van a polítiques concretes que beneficien tots els valencians i les valencianes. Són cinc-cents milions d'euros que van a biblioteques, a companyies escèniques, a música en directe, a producció individual i, així, un llarg etcètera.

Eixe és el gran contrast: dels sobre costos a les persones.

Senyor president, si parlem de contrastos, hem de parlar del Palau de les Arts, un Palau de les Arts que va tindre uns sobre costos de 238 milions d'euros. Senyor Marzá, quantes coses podria fer la seua conselleria amb eixos 238 milions d'euros? ¿Quantes? Moltíssimes, ¿veritat?

Però, bé, això ja està pagat, ens ha costat el que ens ha costat i, ¿què millor que convertir el Palau de les Arts en el nou símbol de la nova política cultural del Consell? ¿Què millor que, per exemple, augmentar el nombre –i quasi duplicar– d'obres i activitats en el Palau de les Arts? ¿Què millor que baixar els preus perquè puga anar més gent a vore eixes obres? ¿Què millor que obrir les portes del palau a la gent que ho ha pagat, els valencians i les valencianes? Això és el que s'està fent i és el que s'ha de fer.

I, per exemple, un exemple ben clar, vam omplir el palau amb més de dos mil professors i professores que van anar a l'edició de l'«Edusiona't», la majoria d'ells, per cert, no havien pogut estar en el palau. Hem omplert també el palau de representants del món cultural en la presentació del pla «Fes cultura». Això és un contrast. Però també és un contrast que, on abans no hi havia mestres, n'hi havien corruptes; on abans no hi havia actors ni editors, sinó també investigats.

¿I per què dic açò? Viatgem a l'1 de març de 2011, l'acte de proclamació de les candidatures del Partit Popular al Palau de les Arts. Potser alguns no recorden eixa data, però eixe dia estaven allí acompanyant, aplaudint, presents, aplaudint als qui hui desfilen pels corredors dels jutjats o pels corredors de les presons.